

Bruxelles, 21. studenoga 2016.
(OR. en)

14663/16

Međuinstitucijski predmet:
2016/0152 (COD)

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Predmet:	Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o rješavanju problema neopravdanog geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju nacionalnosti, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ – opći pristup

Za delegacije se u prilogu nalazi kompromisni tekst koji treba podnijeti Vijeću za konkurentnost od 28. studenoga 2016.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o rješavanju problema neopravdanog geografskog blokiranja i drugih oblika diskriminacije na unutarnjem tržištu na temelju nacionalnosti, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata te o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

¹ SL C [...], [...], str. [...].

- (1) Za ostvarenje cilja osiguravanja dobrog funkcioniranja unutarnjeg tržišta kao područja bez unutarnjih granica u kojem je zajamčeno slobodno kretanje, među ostalim i robe i usluga, nije dostatno samo ukinuti državne granice među državama članicama. To ukidanje granica mogu narušiti poduzeća koja uvode prepreke koje nisu u skladu sa slobodama unutarnjeg tržišta. To se događa kada trgovci koji posluju u jednoj državi članici blokiraju ili ograničavaju pristup svojim internetskim sučeljima, kao što su internetske stranice i aplikacije, klijentima iz drugih država članica koji žele sudjelovati u prekograničnim poslovnim transakcijama (praksa poznata pod nazivom geografsko blokiranje). Do toga može doći i zbog drugih mjera pojedinih trgovaca koje uključuju primjenu različitih općih uvjeta pristupa njihovoj robi i uslugama za klijente iz drugih država članica, i na internetu i izvan njega. Iako ponekad mogu postojati objektivna opravdanja za takvo različito postupanje, postoje slučajevi kada trgovci potrošačima koji žele sudjelovati u prekograničnim poslovnim transakcijama uskraćuju pristup robi ili uslugama ili primjenjuju različite uvjete u tom pogledu iz u cijelosti poslovnih razloga.
- (2) Na taj način pojedini trgovci umjetno segmentiraju unutarnje tržište prema unutarnjim granicama i koče slobodno kretanje robe i usluga, čime ograničavaju prava klijenata te im onemogućuju da ostvare koristi od većeg izbora i optimalnih uvjeta. Takva diskriminirajuća praksa važan je čimbenik koji doprinosi relativno niskoj razini prekograničnih poslovnih transakcija unutar Unije, uključujući u sektoru elektroničke trgovine, što sprječava ostvarivanje punog potencijala rasta unutarnjeg tržišta. Pojašnjavanje situacija u kojima nema opravdanja za različito postupanje te vrste trebalo bi dovesti do jasnoće i pravne sigurnosti za sve sudionike u prekograničnim transakcijama te bi se trebalo osigurati da se pravila o nediskriminaciji učinkovito primjenjuju i izvršavaju diljem unutarnjeg tržišta.

- (3) U skladu s člankom 20. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća² države članice dužne su osigurati da pružatelji usluga s poslovnim nastanom u Uniji s primateljima usluga ne postupaju različito ovisno o njihovoj nacionalnosti ili mjestu boravišta. No ta odredba nije bila popuno učinkovita u suzbijanju diskriminacije te njome nije dostatno smanjenja pravna nesigurnost, prije svega jer je njome dopuštena mogućnost opravdavanja razlika u postupanju, te zbog odgovarajućih poteškoća u njezinu izvršenju u praksi. Nadalje, geografsko blokiranje i drugi oblici diskriminacije na temelju nacionalnosti, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana mogu biti i posljedica mjera trgovaca s poslovnim nastanom u trećim zemljama, koji nisu obuhvaćeni područjem primjene te Direktive.
- (4) Stoga su za potrebe osiguravanja dobrog funkcioniranja unutarnjeg tržišta potrebne ciljane mjere utvrđene ovom uredbom, kojima se predviđa jasan, jedinstven i učinkovit skup pravila o ograničenom broju pitanja.
- (5) Cilj je ove Uredbe spriječiti diskriminaciju na temelju nacionalnosti, mjesta boravišta ili mjesta poslovnog nastana klijenata, uključujući geografsko blokiranje, u prekograničnim poslovnim transakcijama između trgovaca i klijenata u vezi s prodajom robe i usluga te pružanjem usluga unutar Unije. Njome se želi riješiti problem izravne i neizravne diskriminacije te tako obuhvatiti i neopravdane razlike u postupanju na temelju drugih razlikovnih kriterija koji dovode do istog rezultata kao primjena kriterija koji se izravno temelje na nacionalnosti, mjestu boravišta ili mjestu poslovnog nastana klijenata. Ti se drugi kriteriji mogu primjenjivati osobito na temelju informacija koje upućuju na fizičku lokaciju klijenata, kao što je IP adresa kojom se koristi pri pristupu internetskom sučelju, adresa koja se podnosi za potrebe dostave robe, odabir jezika ili države članice u kojoj je izdan klijentov instrument plaćanja.

² Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.).

(5.a) Prava i obveze predviđene u ovoj Uredbi ne bi se trebali primjenjivati u situacijama koje su u cijelosti unutarnje situacije jedne države članice, odnosno ako su svi bitni elementi transakcije ograničeni na jednu državu članicu, posebice nacionalnost, mjesto boravišta ili mjesto poslovnog nastana klijenta ili trgovca, mjesto izvršenja, sredstva plaćanja upotrebljena u transakciji ili ponudi, kao i upotreba internetskog sučelja.

- (6) Uzimajući u obzir činjenicu da su diljem Unije u određenim uslužnim sektorima trgovcima uklonjene određene regulatorne i administrativne prepreke kao posljedica provedbe Direktive 2006/123/EZ, trebalo bi u smislu glavnog područja primjene osigurati usklađenost ove Uredbe i Direktive 2006/123/EZ. Stoga bi se odredbe ove Uredbe trebale primjenjivati među ostalim i na elektronički isporučene usluge koje nisu audiovizualne prirode, [...] no podložno posebnom izuzeću iz članka 4. te naknadnoj evaluaciji tog izuzeća u skladu s člankom 9. Stoga se iz područja primjene ove Uredbe izuzimaju audiovizualne usluge, uključujući usluge čija je [...] **temeljna svrha** pružanje pristupa emitiranju sportskih događanja i koje se pružaju na temelju isključivih teritorijalnih licencija. Trebalo bi dakle isključiti i pristup maloprodajnim financijskim uslugama, uključujući usluge plaćanja, neovisno o odredbama ove uredbe o nediskriminaciji u plaćanjima.

- (7) Diskriminacija može nastati i u vezi s uslugama u području prijevoza, posebno u pogledu prodaje karata u prijevozu putnika. No u tom pogledu Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća³, Uredba (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁴ i Uredba (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁵ već sadržavaju opsežne zabrane diskriminacije kojima je obuhvaćena sva diskriminirajuća praksa koja se nastoji suzbiti ovom Uredbom. Nadalje, Uredbu (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća⁶ u tu se svrhu namjerava izmijeniti u bliskoj budućnosti. Stoga, kako bi se osigurala dosljednost s područjem primjene Direktive 2006/123/EZ, usluge u području prijevoza trebale bi ostati izvan područja primjene ove Uredbe.

(7.a) Ovom Uredbom trebalo bi obuhvatiti i prodaju paketa usluga tj. prodaju kombinacije dviju ili više različitih usluga ili kombinacije prodaje roba i pružanja usluge ili usluga. Ako takav paket sadrži jednu ili više usluga koje pojedinačno nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, temeljnom svrhom i ciljem paketa utvrđuje se je li takav paket kao cjelina obuhvaćen područjem primjene ove Uredbe. Međutim, ako trgovci nemaju zakonsko pravo dio tog paketa pružati izvan određenog državnog područja, oni ne bi trebali biti obvezni takve pakete pružati kao cjelinu s druge strane granice, u državi članici klijenta, ako bi time morali sklapati nove ugovore ili izmijeniti svoje postojeće ugovore s trećim stranama. Istodobno bi trebalo pružiti one dijelove takvog paketa koji se mogu pružiti s druge strane granice, u državi članici klijenta, bez dodatnih troškova za trgovce.

³ Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, 31.10.2008., str. 3.).

⁴ Uredba (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o pravima putnika kada putuju morem ili unutarnjim plovnim putovima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 334, 17.12.2010., str. 1.).

⁵ Uredba (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 55, 28.2.2011., str. 1.).

⁶ Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu (SL L 315, 3.12.2007., str. 14.).

- (8) Ovom se Uredbom ne bi trebala dovesti u pitanje pravila koja se primjenjuju u području oporezivanja s obzirom na to da je Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđena posebna osnova za djelovanje na razini Unije u pogledu poreznih pitanja.
- (9) U skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁷ odabirom prava koje se primjenjuje na ugovore između potrošača i poduzetnika koji vlastite komercijalne ili profesionalne djelatnosti obavlja u zemlji u kojoj potrošač ima svoje uobičajeno boravište ili koji na bilo koji način usmjerava takve djelatnosti na tu zemlju ili nekoliko zemalja uključujući tu zemlju, ne smije za rezultat imati lišavanje potrošača zaštite koja mu je osigurana odredbama od kojih se ne može odstupiti ugovorom na temelju zakonodavstva zemlje u kojoj potrošač ima svoje uobičajeno boravište. U skladu s Uredbom (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁸ u stvarima povezanim s ugovorima između potrošača i poduzetnika koji komercijalne ili profesionalne djelatnosti obavlja u državi članici domicila potrošača ili koji na bilo koji način usmjerava te djelatnosti na državu članicu ili na nekoliko država članica uključujući tu državu članicu, potrošač može pokrenuti postupak protiv druge strane pred sudovima države članice u kojoj ima stalno boravište te se samo pred tim sudovima može pokrenuti postupak protiv potrošača.

⁷ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I), (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

⁸ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

- (10) Ova Uredba ne bi trebala [...] **dovoditi u pitanje** pravne akte Unije u području pravosudne suradnje u građanskim stvarima, posebno odredbe o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze te o nadležnosti **sudova** iz Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ i Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰, [...]. Konkretno, samu činjenicu da trgovac [...] **postupa prema** odredbama ove Uredbe ne bi trebalo tumačiti na način da se podrazumijeva da on usmjerava svoje aktivnosti prema državi članici potrošača [...] **u smislu članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 593/2008 i članka 17. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 1215/2012. Stoga, samu činjenicu da trgovac ne blokira ili ne ograničava pristup svom internetskom sučelju klijentima iz druge države članice ili ne primjenjuje različite opće uvjete pristupa u slučajevima utvrđenima u ovoj Uredbi ili ne primjenjuje različite uvjete za platne transakcije unutar raspona sredstava plaćanja koje prihvaća, ne bi trebalo samo po sebi smatrati kao usmjeravanje djelatnosti trgovaca u državu članicu potrošača, za potrebe određivanja primjenjivog prava i nadležnosti.**

⁹ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I), (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

¹⁰ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

- (11) Diskriminacijska praksa koja se nastoji ukloniti ovom Uredbom obično se provodi na temelju općih uvjeta te ostalih uvjeta i informacija koje je trgovac odredio i koje primjenjuje ili se primjenjuju u njegovo ime kao preduvjet za dobivanje pristupa predmetnoj robi ili uslugama, a koje su dostupne široj javnosti. Takvi opći uvjeti pristupa među ostalim uključuju cijene, uvjete plaćanja i uvjete dostave. Trgovac ih može učiniti dostupnima široj javnosti ili ih se takvima može učiniti u njegovo ime različitim sredstvima, kao što su objava informacija u oglasima, na internetskim stranicama ili u predugovornoj ili ugovornoj dokumentaciji. Takvi se uvjeti primjenjuju ako trgovac i klijent nisu individualno u pregovorima sklopili sporazum na temelju kojeg su dogovorili suprotno. Uvjeti koji su individualno u pregovorima dogovoreni između trgovca i klijenata za potrebe ove Uredbe ne bi se trebali smatrati općim uvjetima pristupa.
- (12) **Pri kupnji robe ili usluga potrošači i poduzeća, posebice mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća, često su na temelju općih uvjeta pristupa kao krajnji korisnici u sličnom položaju.** Za potrebe ove Uredbe **stoga bi** potrošače i poduzeća u svojstvu kupaca trebalo [...] **zaštititi** [...] **od** diskriminacije iz razloga povezanih s njihovom nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana. Međutim ta se zaštita ne bi trebala proširiti na klijente koji kupuju robu ili usluge za **naknadnu** preprodaju, **preinaku, preradu ili iznajmljivanje** jer bi se time utjecalo na programe distribucije među poduzetnicima koji se uvelike upotrebljavaju, **o kojima se često vode bilateralni pregovori i koji su izravno povezani s poslovnim strategijama na višim i nižim razinama**, kao što su selektivna i ekskluzivna distribucija, kojima se proizvođačima u načelu omogućuje da odaberu trgovce na malo u skladu s propisima o tržišnom natjecanju.

- (13) Učinci koje na klijente i na unutarnje tržište ima diskriminacijsko postupanje u pogledu poslovnih transakcija za prodaju robe ili za pružanje usluga unutar Unije jednaki su bez obzira na to ima li trgovac poslovni nastan u državi članici ili u trećoj zemlji. Kako bi se osiguralo da konkurentni trgovci podliježu istim zahtjevima u tom pogledu, mjere iz ove Uredbe trebalo bi stoga primjenjivati jednako na sve trgovce koji posluju unutar Unije.
- (14) Kako bi se klijentima povećala mogućnost pristupa informacijama o prodaji robe i pružanju usluga na unutarnjem tržištu te povećala transparentnost, među ostalim u pogledu cijena, trgovci ne bi trebali, ni tehnološkim mjerama ni drukčije, klijentima onemogućavati potpuni i jednaki pristup internetskim sučeljima na temelju njihove nacionalnosti, mjesta boravišta ili poslovnog nastana. Konkretno, te tehnološke mjere mogu obuhvaćati sve tehnologije s pomoću kojih se određuje fizička lokacija klijenta, među ostalim njegovo praćenje putem IP adrese **ili** [...] koordinate dobivene globalnim navigacijskim satelitskim sustavom [...]. Međutim tu zabranu diskriminacije u pogledu pristupa internetskim sučeljima ne bi trebalo tumačiti kao stvaranje obveze za trgovca da uspostavi poslovne transakcije s klijentima.
- (15) Pojedini trgovci upotrebljavaju različite inačice svojih internetskih sučelja kojima ciljaju na klijente iz različitih država članica. Iako bi ta mogućnost trebala postojati, trebalo bi zabraniti preusmjeravanje klijenta s jedne inačice internetskog sučelja na drugu bez njegova pristanka. **Trgovci ne bi smjeli podlijezati obvezi da svaki put kada isti klijent posjeti isto internetsko sučelje od njega zahtijevaju izričiti pristanak. Nakon što klijent da izričit pristanak on se treba smatrati valjanim za svaki sljedeći put kada isti klijent posjeti isto internetsko sučelje.** Klijent bi u svakom trenutku trebao moći pristupiti svim inačicama internetskih sučelja.

- (16) U određenim slučajevima blokiranje, ograničavanje pristupa ili preusmjeravanje na drugu inačicu internetskog sučelja bez suglasnosti klijenta, a iz razloga povezanih s njegovom nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana, može biti potrebno kako bi se osigurala usklađenost s **posebnim** pravnim zahtjevima Unije ili propisima država članica u skladu s pravom Unije, **kojima trgovac podliježe s obzirom na to da posluje u toj državi članici**. Tim se propisima klijentu može ograničiti pristup određenoj robi ili uslugama, primjerice zabranom prikaza određenog sadržaja u određenim državama članicama. Trgovcima ne bi trebalo biti onemogućeno usklađivanje s tim zahtjevima te bi stoga trebali moći blokirati i ograničiti pristup ili preusmjeravanje određenih klijenata ili klijenata na određenim područjima na internetsko sučelje, ako je iz tog razloga to potrebno. **Nadalje, primjenom ove Uredbe ne bi se trebalo spriječiti države članice da primjenjuju svoja temeljna pravila i načela koja se odnose na slobodu tiska i slobodu izražavanja.**
- (17) U više posebnih slučajeva ne mogu se objektivno opravdati razlike u postupanju s klijentima primjenom općih uvjeta pristupa, uključujući izravno odbijanje prodaje robe ili pružanja usluga iz razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenata. U tim slučajevima sve bi takve diskriminacije trebalo zabraniti te bi klijenti trebali imati pravo, u skladu s posebnim uvjetima utvrđenima ovom Uredbom, sudjelovati u poslovnim transakcijama pod istim uvjetima kao i lokalni klijenti te imati potpuni i jednaki pristup svim različitim ponuđenim robama ili uslugama, neovisno o svojoj nacionalnosti, mjestu boravišta ili mjestu poslovnog nastana. Ako je to potrebno, trgovci bi trebali poduzeti mjere u cilju usklađivanja s tom zabranom diskriminacije jer klijenti inače ne bi imali potpuni i jednaki pristup. [...]

(18) Prvi od tih slučajeva odnosi se na situaciju u kojoj trgovac prodaje robu **i roba se dostavlja u državu članicu za koju trgovac u svojim općim uvjetima pristupa nudi usluge dostave ili se roba preuzima na lokaciji u državi članici u kojoj trgovac nudi takvu mogućnost u svojim općim uvjetima pristupa, a o kojoj su trgovac i klijent postigli dogovor** [...]. U tom bi slučaju klijent trebao moći kupiti robu pod potpuno istim uvjetima, uključujući cijenu i uvjete dostave robe, kao i slični klijenti koji su rezidenti države članice **u koju se roba dostavlja ili u kojoj se roba preuzima** [...]. To može značiti da će strani klijent morati preuzeti robu u toj državi članici ili u drugoj državi članici u koju trgovac dostavlja. U tom slučaju nije se potrebno prijaviti u svrhu poreza na dodanu vrijednost („PDV”) u državi članici klijenta niti organizirati prekograničnu dostavu robe.

(19) Drugi se slučaj odnosi na situaciju u kojoj trgovac pruža elektronički isporučene usluge koje nisu usluge čija je glavna značajka omogućavanje pristupa [...] **ili** korištenje djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim zaštićenim sadržajima, kao što su usluge u oblaku, usluge skladištenja podataka, udomljavanje internetskih stranica i pružanje usluga vatrozida, **ili prodaja djela zaštićenih autorskim pravom i drugih zaštićenih sadržaja u nematerijalnom obliku, kao što su e-knjige ili internetski glazbeni sadržaji.** U tom slučaju nije potrebna fizička isporuka jer se usluge pružaju elektronički. Trgovac može prijaviti i platiti PDV na pojednostavnjen način u skladu s propisima o PDV-u iz minisustava „Sve na jednom mjestu” utvrđenom u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011¹¹.

¹¹ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

- (20) Konačno, **primjena različitih općih uvjeta pristupa iz razloga povezanih s nacionalnošću ili mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta ne bi trebala biti opravdana ni** u situaciji u kojoj trgovac pruža usluge, a klijent ih prima na [...] **fizičkoj** lokaciji **poput prostora trgovca ili druge određene lokacije na kojoj trgovac pruža svoje usluge [...]** **na području države članice u kojoj trgovac posluje.** To se odnosi na situacije [...] u kojima se pružaju usluge **različite od elektronički isporučenih usluga**, poput hotelskog smještaja, sportskih događaja, najma automobila i ulaznica za glazbene festivale ili zabavne parkove. U tim se slučajevima trgovac ne mora prijaviti u svrhe registracije PDV-a u drugoj državi članici niti organizirati prekograničnu dostavu robe.
- (21) U svim tim slučajevima, a na temelju odredaba o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze te o nadležnosti iz Uredaba (EZ) br. 593/2008 i (EU) br. 1215/2012, ako trgovac ne obavlja svoje djelatnosti u državi članici potrošača ili ondje ne usmjerava svoje aktivnosti ili ako klijent nije potrošač, usklađenost s ovom uredbom za trgovca ne podrazumijeva dodatne troškove povezane s nadležnosti ili razlikama u primjenjivom pravu. Međutim ako trgovac obavlja svoje djelatnosti u državi članici potrošača ili ondje usmjerava svoje djelatnosti, pokazao je namjeru da uspostavi trgovinske odnose s potrošačima iz te države članice i stoga je mogao uzeti u obzir sve te troškove.

(21.a) Zabranu diskriminacije klijenata koja se u skladu s ovom Uredbom primjenjuje u navedenim situacijama ne bi trebalo tumačiti kao da se njome uskraćuje trgovcima da nude robu ili usluge u različitim državama članicama ili da određenim skupinama klijenata nude ciljane ponude i različite uvjete, među ostalim uspostavom posebnog internetskog sučelja za svaku državu članicu, sve dok trgovci sa svojim klijentima postupaju na nediskriminirajući način, bez obzira na njihovu nacionalnost, mjesto boravišta ili mjesto poslovnog nastana, i ako klijent želi iskoristiti takve uvjete. Tu zabranu ne bi trebalo tumačiti ni kao da se njome trgovcima uskraćuje sloboda da na nediskriminirajućoj osnovi nude različite uvjete, uključujući različite cijene, na različitim prodajnim mjestima, poput prodavaonica i internetskih stranica ili da posebne ponude stave na raspolaganje samo na posebnom području države članice.

(21.b) Nadalje, tu zabranu ne bi trebalo tumačiti niti kao da se njome utječe na primjenu ikojeg teritorijalnog ili drugog ograničenja poslijeprodajne pomoći za klijente ili poslijeprodajnih usluga koje trgovac nudi klijentu. Ne bi ju trebalo tumačiti niti kao da ima za posljedicu obvezu pokrivanja dodatnih troškova poštarine i prijevoza u vezi s izvan ugovora utvrđenim mjestom dostave gdje je klijent preuzeo robu, ako u skladu s Direktivom 1999/44/EZ trgovac treba omogućiti besplatan popravak ili besplatnu zamjenu neispravne robe ili ako trgovac treba snositi troškove povrata takve robe nakon što je klijent ostvario svoje pravo na odustajanje u skladu s Direktivom 2011/83/EU. Stoga ne bi trebalo tumačiti da se ovom Uredbom predviđa obveza prekogranične dostave robe u drugu državu članicu ako trgovac inače ne bi ponudio mogućnost takve dostave svojim klijentima, ili da se predviđa obveza prihvata vraćene robe u drugoj državi članici ili snošenja dodatnih troškova u tom pogledu, ako trgovac inače ne bi imao takvu obvezu.

- (22) Trgovci obuhvaćeni posebnim programom predviđenim u glavi XII. poglavlju 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ nisu dužni plaćati PDV **u državi članici u kojoj imaju poslovni nastan**. Za te bi se trgovce, kada pružaju elektronički isporučene usluge, zabranom primjene različitih općih uvjeta pristupa iz razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta podrazumijevao zahtjev za registraciju za obračunavanje PDV-a drugih država članica te bi to mogla prouzročiti dodatne troškove koji bi bili nerazmjerno opterećujući s obzirom na veličinu i značajke dotičnih trgovaca. Stoga bi ti trgovci trebali biti izuzeti od te zabrane za vrijeme trajanja primjene takvog programa.
- (23) U svim tim situacijama trgovcima bi u nekim slučajevima mogla biti onemogućena prodaja robe ili pružanje usluga određenim klijentima ili klijentima na određenim državnim područjima iz razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta kao posljedica posebne zabrane ili zahtjeva utvrđenih u pravu Unije ili zakonima država članica u skladu s pravom Unije. Zakonima država članica, u skladu s pravom Unije, od trgovaca se može zahtijevati i poštovanje određenih pravila o cijenama knjiga. Trgovce ne bi trebalo spriječiti da se, u mjeri u kojoj je to potrebno, usklade se s takvim propisima.

(24) Na temelju prava Unije trgovci u načelu slobodno biraju koja sredstva plaćanja žele prihvatiti [...]. **U skladu s pravilima Uredbe (EU) br 2015/751 i Direktive (EU) 2015/2366 trgovci na malo koji prihvaćaju platni instrument na temelju kartice posebnog brenda i kategorije nemaju obvezu prihvatiti platni instrument na temelju kartice iste kategorije, ali različitog brenda. Isto tako trgovci na malo koji prihvaćaju debitne kartice određenog brenda nemaju nikakvu obvezu prihvatiti i kreditne kartice tog brenda ili ako prihvaćaju potrošačke kreditne kartice određenog brenda tada nemaju obvezu prihvatiti i komercijalne kreditne kartice istog brenda. Jednako tako, trgovac koji prihvaća kreditne transfere ili izravna terećenja nema nikakvu obvezu prihvatiti plaćanje ako se time traži stupanje u novi ili izmijenjeni ugovor s pružateljem platnih usluga.** Međutim kada se obavi taj izbor [...] trgovci nemaju razloga za diskriminaciju klijenata unutar Unije odbijanjem određenih poslovnih transakcija ili na drugi način primjenom određenih različitih uvjeta plaćanja u pogledu tih transakcija iz razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta. U tom kontekstu, trebalo bi izričito zabraniti takvo neopravdano nejednako postupanje iz razloga povezanih s lokacijom računa za plaćanje, mjestom poslovnog nastana pružatelja platnih usluga ili mjestom izdavanja platnog instrumenta u Uniji. Nadalje, potrebno je napomenuti da je svim primateljima plaćanja, uključujući trgovce, Uredbom (EU) br. 260/2012 već zabranjeno zahtijevati od klijenata da imaju bankovni račun u određenoj državi članici kako bi njihovo plaćanje u eurima bilo prihvaćeno. **Trgovac bi i dalje trebao moći slobodno tražiti naknade za uporabu platnog instrumenta. Međutim, to pravo podliježe ograničenjima uvedenima člankom 62. stavkom 5. Direktive (EU) 2015/2366.**

- (25) Direktivom 2015/2366/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹² uvedeni su strogi sigurnosni zahtjevi za iniciranje i obradu elektroničkih plaćanja, čime je smanjen rizik od prevare za sve nove i tradicionalnije načine plaćanja, a posebno za plaćanja na internetu. Pružatelji platnih usluga obvezni su primijeniti takozvanu pouzdanu autentifikaciju klijenta, postupak autentifikacije s pomoću kojeg se potvrđuje identitet korisnika platne usluge ili platne transakcije. Za transakcije na daljinu, primjerice plaćanja na internetu, zahtjevi u pogledu sigurnosti još su detaljniji te se traži dinamična poveznica s iznosom transakcije i računom primatelja plaćanja radi bolje zaštite korisnika jer se tako u slučaju pogrešaka ili pokušaja prevare rizik svodi na najmanju moguću mjeru. Kao rezultat tih odredbi, rizik od prevare pri plaćanju u nacionalnoj ili prekograničnoj kupnji sveden je na jednaku razinu te se ne bi trebao koristiti kao argument za odbijanje ili diskriminaciju ikoje poslovne transakcije unutar Unije.
- Međutim, u situacijama kada trgovcu nije dostupno nikakvo drugo sredstvo za smanjenje rizika neispunjavanja obveza od strane klijenata, među ostalim posebice poteškoća povezanih s procjenom kreditne sposobnosti klijenta, trgovcima bi trebalo omogućiti da uskrate isporuku robe ili usluge dok ne zaprime potvrdu da je platna transakcija pravilno inicirana. Drugačije postupanje, međutim, može se temeljiti samo na objektivnim i opravdanim razlozima.**

¹² Direktiva (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35. – 127.).

- (26) Ovom Uredbom ne bi se trebalo utjecati na primjenu propisa o tržišnom natjecanju, a posebno na članak 101. i članak 102. UFEU-a. Sporazumi na temelju kojih se u smislu Uredbe Komisije (EU) br. 330/2010^[1] trgovcima nameće obveza nesudjelovanja u pasivnoj prodaji određenim klijentima ili klijentima na određenim područjima, općenito se smatraju ograničenjima tržišnog natjecanja i obično se ne mogu izuzeti od zabrane iz članka 101. stavka 1. UFEU-a. **U iznimnim slučajevima, međutim, ti se sporazumi mogu smatrati u skladu s člankom 101. U tim opravdanim slučajevima trgovci neće djelovati u suprotnosti s ovom Uredbom ako ne sudjeluju u pasivnoj prodaji. Primjena ove Uredbe ne bi trebala utjecati na te sporazume.** [...] [...] **O**va Uredba, a posebno njezine odredbe o pristupu robi ili uslugama, ne bi trebala utjecati **ni** na sporazume kojima se ograničavaju aktivnu prodaju u smislu Uredbe (EU) br. 330/2010.
- (27) Države članice trebale bi imenovati najmanje jedno tijelo nadležno za poduzimanje učinkovitih mjera za [...] osiguravanje usklađenosti s odredbom ove Uredbe. **Ta tijela, koja mogu uključivati sudove i upravna tijela, trebala bi imati potrebne ovlasti kako bi trgovcu nametnula usklađivanje s ovom Uredbom.** Države članice trebale bi osigurati i da se **protiv** trgovaca mogu **poduzeti** učinkovite i razmjerne [...] **mjere** koje odvrćaju [...] od povreda ove Uredbe u slučaju da se to dogodi.

^[1] Uredba Komisije (EU) br. 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenih djelovanja (SL L 102, 23.4.2010., str. 1.).

- (28) Potrošačima bi se trebala omogućiti pomoć nadležnih tijela, čime bi se olakšalo rješavanje sporova s trgovcima koji proizlaze iz primjene ove Uredbe [...].
- (29) Ovu Uredbu trebalo bi redovito ocjenjivati te prema potrebi predlagati izmjene. Prvim ocjenjivanjem trebalo bi se posebno usredotočiti na moguće proširenje zabrane iz članka 4. stavka 1. točke (b) na elektronički isporučene usluge čija je glavna značajka omogućavanje pristupa [...] **ili** korištenja djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim zaštićenim sadržajima, **ili prodaje djela zaštićenih autorskim pravom i drugih zaštićenih sadržaja u nematerijalnom obliku** pod uvjetom da trgovac ima potrebna prava za relevantna državna područja.
- (30) S ciljem olakšavanja učinkovitog izvršenja propisa utvrđenih ovom Uredbom, u vezi s tim propisima trebali bi biti dostupni i mehanizmi za osiguravanje prekogranične suradnje među nadležnim tijelima predviđenima Uredbom (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća¹³. Međutim, budući da se Uredba (EZ) br. 2006/2004 primjenjuje samo u pogledu zakona kojima se štite interesi potrošača, te bi mjere trebale biti dostupne samo ako je klijent ujedno i potrošač. Uredbu (EZ) br. 2006/2004 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (31) Kako bi se omogućilo pokretanje postupaka sudskih zabrana usmjerenih na zaštitu kolektivnih interesa potrošača u pogledu akata koji su u suprotnosti s ovom Uredbom, a u skladu s Direktivom 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴, i tu bi Direktivu trebalo izmijeniti tako da se u njezinu Prilogu I uključi upućivanje na ovu Uredbu.

¹³ Uredba (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) (SL L 364, 9.12.2004., str. 1.).

¹⁴ Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (SL L 110, 1.5.2009., str. 30.).

- (32) Trgovci, tijela javne vlasti i druge zainteresirane strane trebali bi imati dovoljno vremena za prilagodbu odredbama ove Uredbe i osiguravanje usklađenosti s njima. U svjetlu određenih značajki elektronički isporučenih usluga koje nisu usluge čija je glavna značajka omogućavanje pristupa i korištenja djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim zaštićenim sadržajima, u pogledu pružanja tih usluga prikladno je tek od kasnijeg datuma primijeniti zabranu iz članka 4. stavka 1. točke (b).
- (33) Kako bi se postigao cilj učinkovitog traženja rješenja za probleme izravne i neizravne diskriminacije na temelju nacionalnosti, mjesta boravišta ili poslovnog nastana klijenata, primjereno je donijeti uredbu koja se izravno primjenjuje u svim državama članicama. To je potrebno radi osiguravanja jedinstvene primjene pravila nediskriminacije širom Unije te njihova stupanja na snagu u isto vrijeme. Samo se uredbom osigurava stupanj jasnoće, ujednačenosti i pravne sigurnost koji je potreban kako bi se klijentima omogućila potpuno uživanje koristi od tih propisa.
- (34) Budući da države članice zbog prekogranične prirode problema i nedovoljne jasnoće postojećeg pravnog okvira ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Uredbe, a to je sprečavanje izravne i neizravne diskriminacije na temelju nacionalnosti, mjesta boravišta ili poslovnog nastana klijenata, među ostalim geografskog blokiranja, u poslovnim transakcijama s trgovcima unutar Unije, nego se taj cilj zbog svojeg opsega i potencijalnog učinka na trgovinu na unutarnjem tržištu može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti kako je utvrđeno u tom članku, ova Uredba ne premašuje ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

- (35) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i postupa se u skladu s načelom priznatim u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Ovom Uredbom osobito se nastoji osigurati puno poštovanje njezinih članaka 16. i 17.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Cilj i područje primjene

1. **Svrha je ove Uredbe [...] doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta sprečavanjem neopravdane diskriminacije koja se izravno ili neizravno temelji na nacionalnosti, mjestu boravišta ili poslovnog nastana klijenata i utvrđivanjem situacija u kojima se u skladu s člankom 20. stavkom 2. Direktive 2006/123/EZ ne može opravdati drugačije postupanje.**
2. Ova Uredba [...] **ne primjenjuje se** na [...] **u cijelosti unutarnje** situacije **ako se svi relevantni elementi nalaze unutar jedne države članice.**

[...]

[...]

[...]

3. Ova se Uredba ne primjenjuje na djelatnosti iz članka 2. stavka 2. Direktive 2006/123/EZ.
4. Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje propisi primjenjivi u području oporezivanja.

4.a. Ovom Uredbom ne utječe se na propise primjenjive u području autorskog prava i srodnih prava, posebice propise predviđene Direktivom 2001/29/EZ.

5. Ovom Uredbom [...] **ne dovodi se u pitanje** zakonodavstvo Unije u pogledu pravosudne suradnje u građanskim predmetima. Usklađenost s ovom Uredbom ne tumači se na način da se time podrazumijeva da trgovac usmjerava svoje aktivnosti prema državi članici u kojoj potrošač ima stalno boravište ili prebivalište u smislu članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe (EZ) br. 593/2008 i članka 17. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 1215/2012. **Konkretno, ako trgovac koji djeluje u skladu s člancima 3., 4. i 5. ne blokira i ne ograničava pristup klijenata svojem internetskom sučelju, ne preusmjerava klijente na inačicu svojeg internetskog sučelja različitu od onog internetskog sučelja kojemu je klijent prvotno želio pristupiti, bez obzira na njihovo državljanstvo ili mjesto prebivališta ili poslovnog nastana, ako ne primjenjuje različite opće uvjete pristupa pri prodaji robe ili pružanju usluga u situacijama utvrđenima ovom Uredbom ili ako trgovac na nediskriminirajućoj osnovi prihvaća instrumente plaćanja izdane u drugoj državi članici, tada se isključivo na temelju tih razloga ne smatra da taj trgovac usmjerava svoje djelatnosti prema državi članici u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište ili prebivalište.**

6. [...] Članak 20. stavak 2. Direktive 2006/123/EZ [...] **nastavlja se primjenjivati osim ako se ovom Uredbom utvrde posebne obveze za trgovce.**

Članak 2.

Definicije

U svrhe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije [...] **izraza „elektronički isporučene usluge”** utvrđena u članku 7. Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011, **definicije izrazâ „međubankovne naknade”, „platni instrument na temelju kartica” i „platni brend”** utvrđene u članku 2. stavcima 10., 20. i 30. Uredbe (EU) 2015/751 Europskog parlamenta i Vijeća **te definicije izrazâ „platna transakcija”, „platitelj”, „pružatelj platnih usluga”, „račun za plaćanje”, „platni instrument”, „izravno terećenje”, „kreditni transfer” i „pouzdana autentifikacija klijenta”** utvrđene u članku 4. stavcima 5., 8., 11., 12., 14., 23., 24. i 30. Direktive (EU) 2015/2366.

U svrhe ove Uredbe primjenjuju se i sljedeće definicije:

- (b) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja djeluje u svrhe izvan okvira svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;
- (c) „klijent” znači potrošač ili poduzeće, državljanin države članice ili s mjestom boravišta ili poslovnog nastana u državi članici, a koji namjerava kupiti ili kupuje robu ili uslugu unutar Unije [...] **samo za krajnju uporabu;**

- d) „opći uvjeti pristupa” znači svi uvjeti i druge informacije, uključujući **neto** prodajne cijene, kojima se regulira pristup klijenata robi ili uslugama koje trgovac nudi na prodaju i koje je trgovac utvrdio, primijenio i učinio dostupnima široj javnosti ili je to učinjeno u njegovo ime, a primjenjuje se ako trgovac i klijent nisu individualno u pregovorima dogovorili sporazum;
- (e) „roba” znači sve materijalne pokretnine, s izuzetkom predmeta koji se prodaju putem izvršenja ili drukčije na temelju zakonske ovlasti; [...]
- (f) „internetsko sučelje” znači bilo koji softver, uključujući internetske stranice **ili dio internetskih stranica** i aplikacije kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, a kojim se klijentima omogućuje pristup robi ili uslugama trgovca radi uspostave komercijalnih transakcija povezanih s tom robom ili tim uslugama;
- (g) „usluga” znači svaka gospodarska djelatnost koja podrazumijeva samostalno zapošljavanje, a obično se obavlja za naknadu, kako je navedeno u članku 57. Ugovora;
- (h) „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira na to je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja djeluje u svrhe povezane s njezinom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću (uključujući i posredstvom neke druge osobe koja posluje u njezino ime).

Pristup internetskim sučeljima

1. Trgovci ni uporabom tehnoloških mjera ni drugačije klijentu ne onemogućavaju ili ne ograničavaju pristup svojem internetskom sučelju iz razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta.
2. Trgovci, zbog razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta, ne preusmjeravaju klijente, uz pomoć grafičkog oblikovanja, uporabe jezika ili drugih značajki koje čine internetsko sučelje specifičnim za klijente određene nacionalnosti, mjesta boravišta ili poslovnog nastana, na inačicu svojeg internetskog sučelja različitu od onog internetskog sučelja kojemu je klijent [...] **prvotno** želio [...] pristupiti, osim ako **je** klijent [...] izričito pristao [...] na takvo preusmjeravanje.

U slučaju takvog preusmjeravanja uz izričit pristanak klijenta, inačica [...] internetskog sučelja **kojoj je klijent prvotno želio pristupiti** ostaje lako dostupna tom klijentu.

3. Zabrane iz stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako je blokiranje **ili** ograničavanje pristupa **klijenata internetskom sučelju trgovca** ili preusmjeravanje potrebno [...] kako bi se osigurala usklađenost s pravnim zahtjevom u pravu Unije, ili u zakonima država članica u skladu s pravom Unije, **kojemu je podložna trgovčeva djelatnost**.

4. Ako trgovac klijentima blokira ili ograničava pristup internetskom sučelju ili ih preusmjerava na drugu inačicu internetskog sučelja u skladu sa stavkom [...] **3.**, tada trgovac daje jasno [...] **obrazloženje klijentima**. To [...] **obrazloženje** daje se na jeziku internetskog sučelja kojemu je klijent [...] **prvotno** želio [...] pristupiti.

Članak 4.

Pristup robi ili uslugama

1. Trgovci ne primjenjuju različite opće uvjete pristupa svojoj robi ili uslugama iz razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta u situacijama [...] **u kojima klijent želi**:
- (a) [...] **kupiti** robu **od trgovca**, a ta se roba [...] dostavlja [...] **na lokaciju u** državi članici za koju trgovac **u svojim općim uvjetima pristupa nudi usluge dostave** ili [...] **se roba preuzima na lokaciji o kojoj su trgovac i klijent postigli dogovor u onoj državi članici u kojoj trgovac nudi takvu mogućnost u svojim općim uvjetima pristupa**;
- (b) [...] **preuzeti** elektronički isporučene usluge **od trgovca**, različite od usluga čija je glavna značajka omogućavanje pristupa [...] **ili** korištenja djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim zaštićenim sadržajima **ili omogućavanje prodaje djela zaštićenih autorskim pravom ili zaštićenog sadržaja u nematerijalnom obliku**;

- (c) [...] **preuzeti** usluge, različite od **elektronički isporučenih usluga** [...] **od trgovca** [...] na fizičkoj lokaciji **unutar državnog područja države članice** na kojemu trgovac posluje [...].

1.a. Zabrana iz stavka 1. ne sprečava trgovce da ponude različite opće uvjete pristupa, uključujući prodajne cijene, među državama članicama ili unutar države članice te koji se nude klijentima na posebnom državnom području ili posebnim skupinama klijenata.

2. Zabrana iz stavka 1. točke (b) ne primjenjuje na trgovce koji su oslobođeni PDV-a na temelju odredaba iz glave XII. Poglavlja 1. Direktive 2006/112/EZ.
3. Zabrana iz stavka 1. ne primjenjuje se ako je posebnom odredbom utvrđenom u pravu Unije ili zakonima država članica u skladu s pravom Unije trgovcu spriječena prodaja robe ili spriječeno pružanje usluga određenim klijentima ili klijentima na određenim državnim područjima.

U pogledu prodaje knjiga, zabranom iz stavka 1. trgovcima se ne uskraćuje mogućnost primjene različitih cijena za klijente na određenim državnim područjima ako se to od njih traži na temelju zakona država članica u skladu s pravom Unije.

Nediskriminacija iz razloga povezanih s plaćanjem

1. **U okviru raspona sredstava plaćanja, posebice kreditnih transfera, izravnih terećenja ili platnog instrumenta na temelju kartica specifičnog platnog brenda i kategorije** koje trgovci **prihvaćaju, oni** neće zbog razloga povezanih s nacionalnošću, mjestom boravišta ili poslovnog nastana klijenta, lokacije računa za plaćanje, mjesta poslovnog nastana pružatelja platnih usluga ili mjesta izdavanja platnog instrumenta unutar Unije primjenjivati različite uvjete [...] **za** platne [...] **transakcije ako:**

[...]

- (b) [...] **identitet platitelja ili valjanost uporabe platnog instrumenta mogu se provjeriti** pouzdanom autentifikacijom klijenta [...] u skladu s Direktivom (EU) 2015/2366 i

- (c) platne [...] **transakcije** obavljaju se u valuti koju **trgovac** [...] prihvaća.

- 1.a. Ako je to opravdano objektivnim razlozima, zabranom iz stavka 1. trgovcu se ne oduzima pravo da uskrati robu ili pružanje usluge sve dok ne zaprimi potvrdu da je platna transakcija pravilno inicirana.**

2. Zabranom iz stavka 1. trgovcima se ne uskraćuje mogućnost da zatraže naknadu za uporabu platnog instrumenta na temelju kartice za koji u poglavlju II. Uredbe (EU) 2015/751 nisu predviđene međubankovne naknade te za platne usluge na koje se ne primjenjuje Uredba (EU) br. 260/2012. **osim ako su zabrana ili ograničenje prava na traženje naknada za uporabu instrumenata plaćanja u skladu s člankom 62. stavkom 5. Direktive (EU) 2015/2366 uvedeni u zakonodavstvo države članice kojemu je podložno poslovanje trgovca.** Te naknade ne premašuju **izravne** troškove koje trgovac snosi za uporabu platnog instrumenta.

Članak 6.

Sporazumi o pasivnoj prodaji

1. **Odredbe** sporazuma kojima se u odnosu na pasivnu prodaju, **u smislu Uredbe (EU) br. 330/2010**, trgovcima nameću **obveze koje nisu u skladu s člankom 101. UFEU-a i s Uredbom (EU) br. 330/2010** da djeluju u suprotnosti s ovom Uredbom postaju [...] **ništavne.**
2. **Zabrane utvrđene u člancima 3., 4. i 5. ove Uredbe ne primjenjuju se u situacijama u kojima su trgovci obvezani sporazumom u kojemu se od njih traži da ograniče svoju pasivnu prodaju i ta su ograničenja u skladu s člankom 101. UFEU-a i s Uredbom (EU) br. 330/2010.**

Članak 7.

Izvršenje [...]

1. Svaka država članica imenuje najmanje jedno tijelo nadležno za **primjereno i učinkovito** izvršenje ove Uredbe. [...]
2. Države članice utvrđuju propise o [...] **mjerama** koje se primjenjuju u slučaju povreda odredaba ove Uredbe te poduzimaju sve mjere potrebne za osiguravanje njihove provedbe. [...] Predviđene **mjere** moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćati od povreda.

Članak 8.

Pomoć potrošačima

[...] Svaka država članica [...] **imenuje najmanje jedno tijelo nadležno** za pružanje praktične pomoći potrošačima [...] u slučaju spora između potrošača i trgovca koji proizlazi iz primjene ove Uredbe. [...]

[...]

Članak 9.

Klauzula o preispitivanju

1. Najkasnije do [datum: [...] **četiri** godine od stupanja na snagu ove Uredbe] i svakih pet godina nakon toga Komisija izvješćuje Europski parlament, Vijeće te Europski gospodarski i socijalni odbor o ocjeni ove Uredbe. Izvješću se, po potrebi, prilaže prijedlog izmjene ove Uredbe u svjetlu pravnih, tehničkih i gospodarskih zbivanja.
2. Prvo ocjenjivanje iz stavka 1. izvodi se posebno kako bi se procijenilo bi li se zabrana iz članka 4. stavka 1. točke (b) trebala primjenjivati i na elektronički isporučene usluge čija je glavna značajka omogućavanje pristupa i korištenja djelima zaštićenima autorskim pravom ili drugim zaštićenim sadržajima **ili prodaje djela zaštićenih autorskim pravom ili zaštićenih sadržaja u nematerijalnom obliku** pod uvjetom da trgovac ima potrebna prava za relevantna državna područja.

Članak 10.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ.

1. U Prilog Uredbi (EZ) br. 2006/2004 dodaje se sljedeća točka [broj]: „[broj] [puni naziv ove Uredbe] (SL L XX, XX.XX.godina, str. X), samo ako je klijent potrošač u smislu članka 2 stavka 3. Uredbe br. XXXX/godina.”
2. U Prilog I. Direktivi 2009/22/EZ dodaje se sljedeća točka [broj]: „[broj] [puni naziv ove Uredbe] (SL L XX, XX.XX.godina, str. X).”

Članak 11.

Završne odredbe

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od [datum: [...]] **osamnaest** mjeseci nakon dana objave].

[...]

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Za Vijeće

Predsjednik

Predsjednik
